

Naše vděčnost a Boží trpělivost s námi
Iz 30,15-16a.18 Ko 3,12-16
L 13,6-9 Podobenství o neplodném fíkovníku

(kázání na Silvestra 31. 12. 2006 Krč – Jindřiška Buttová)

Závěr občanského roku je spojen s hodnocením, přehlížením uplynulého období, s určitou nostalgií (= stesk, teskná touha), melancholií, smutkem, který se dostavuje vždy, když končí něco, co my nemůžeme zadržet, když se něco uzavírá.

Připomínáme si nyní a budeme i během dne, dnes večer, v noci myslet na všechno nebo na mnohé, co nás v tomto roce potkalo, co jsme prožili. Byla to mnohá náročná, těžká období, chvíle smutku, bolesti, bezradnosti, ale na druhou stranu jsme prožili také mnoho radosti a štěstí, chvíle úlevy po napětí a nervozitě, byli jsme naplněni vnitřním pokojem, zažívali jsme ve společenství nebo s jedním člověkem okamžiky souznění, porozumění, přátelství. Člověk má většinou tendenci vzpomínat více na to zlé a těžké, a přehlížet a zapomínat na to dobré a obohacující. Pokusme se to těžké a bolestné – ne zapomenout, to by se nám asi nepodařilo, ale pokusme se to odevzdat Bohu, složit to těžké břemeno k Ježíšovým nohám, do jeho náruče, protože On to unese a chce to nést místo nás. Tak aby nás to zlé a negativní už netrápilo, nedeptalo, stále nesráželo, abychom se také necítili ukřivdění a ublížení, abychom dokázali když ne zcela odpustit, tak alespoň odevzdat odplatu Bohu a neužírat se záští vůči někomu, nenávisť. Jedině když toto dokážeme, potom nás může naplnit skutečná a nehraná, hluboká **vděčnost**.

Vděčnost vůči Bohu za celý uplynulý rok i vděčnost vůči mnoha blízkým a milým lidem. Kdybychom pomyslně hodnotili končící rok plusy a mínusy, jistě jsou tučné, černé mínusy, ale je tolik (a jsem přesvědčená, že mnohem více) plusů – tolik pozitivních skutečností, velkých úžasných hodnot i tolik krásných maličkostí! A za ně – za to všechno **buďme vděční!**

Druhou myšlenkou, která k nám dnes zní ze SZ a evangelijního čtení, je **Boží veliká trpělivost s námi**. Jako se vinař v Ježíšově podobenství přimlouvá za neplodný fíkovník: „Pane, ponech ho ještě jeden rok,... snad příště ponese ovoce“, tak se Kristus přimlouvá za nás, jestliže neneseme očekávané ovoce víry.

Z proroka Iz jsme slyšeli úžasné, povzbuzující svědectví (a tento verš je určen pro dnešní den podle Hesel JB!):

„Hospodin vyčkává, chce se nad vámi smilovat, slituje se nad vámi“(Iz 30,18).

/Překlad Kralických: „Protoť pak shovívá Hospodin, milost vám čině, a protoť se vyvýší, aby se smiloval nad vámi.“/

Hospodin vyčkává – v těchto slovech není obsažena jen přísná spravedlnost, striktnost Božích nároků, ale i milosrdenství, shovívavost. Je v tom naděje, že Hospodin počká, až člověk na té své krkolomné cestě k němu doklopýtá. Jestli jsme si vědomi, že jsme tento rok něco nezvládli, pokazili, sami si dali do cesty za Kristem kameny (překážky), sami uhnuli z cesty, zabloudili, On vyčkává, On na nás trpělivě čeká s otevřenou náručí. Proto smíme mít nadějný výhled do nových, neznámých dnů.

„V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře naše vítězství“(Iz 30,15).

Amen.